

ogaa i Tilfælde af saadan Forseelse, som paatales ved Anlæg af Justitsfoged, kan Sagen passende henlægges til Ekstrarettet paa Den, naar tiltalte er bosat der og ikke er anholdt eller fængslet.

Politiretsforhør kunne ogsaa henlægges til den lokale Politiret, naar ingen andre end Fjansboer ere Genstand for Forhøret.

Ganske vist vil det, naar det skal være befalet, at saadanne offentlige Sager lokaliseres, af og til blive nødvendigt, at Politiret eller Ekstraret afholdes mellem de i Loven foreskrevne Retsdage, og da vel som oftest ved Fuldmægtig paa særlig Konstitution; men dette vil i saa Fald ikke være andet, end hvad der sker i Landets øvrige Jurisdiktioner.

Hvad dernæst de private Retsfager angaar, da kan det ikke have nogen Ulempe, at den, der er bosat paa Fjans, skal fagsøges der, saavel i Ekstraretsfager (altsaa da navnlig i de Gældsager, der behandles gæsteretsvis) som i private Politifager (saasom Thyndefager, Værfornærmelsesfager o. s. v.) Dernæst kunne alle Skifter, der falde i Fjans Birk, henlægges til den Skifteret, som sættes der. Endelig kunne Tingsvidner, Søforklaringer, Udmeldelser, Afhjemlinger, Edsafleggelse, Edfæstelser og deslige, saa vidt de foretages ved Ekstraret, Politiret eller Skifteret, lokaliseres til Fjans, naar Citanten eller Rekvirenten begærer den paagældende Retshandling foretaget der.

Tinglæsninger ville ikke kunne foretages paa Fjans; men naar Fjans Beboere ville kunne paa Den selv haade indlevere til Tinglæsning og saa udleveret fra Tinglæsning, kan det ikke være dem af Betydning, hvor Læsningen foregaar. — Da Skøde- og Pantebøger meget vel kunne og i forstellige Jurisdiktioner blive førte i flere Rækker efter en geografisk Deling af Jurisdiktionen, vil der formentlig ikke være noget afgørende til Hinder for, at Skøde- og Pantebøgerne for Fjans saa deres faste Plads i Kontorafdelingen der.

Den oven angivne Betryggelse af, at Retsfager og Rets handlinger, som efter

deres Bestaaffenhed kunne ønskes foretagne paa Fjans, virkelig blive foretagne der, er søgt opnaaet ved Vædringsforslaget Nr. 7.

Da Loven af 1898 kun bestemmer, at Embedet som Birkedommer i Fjans Birk skal „forenes med“ Embedet som Byfoged i Esbjerg og Herredsfoged i Stads Herred, er det fundet rigtigt at føre Lovforslagets § 1, der gaar ud paa at „nedlægge“ det, tilbage til hin Lovs Betegnelse af det, der foretages. (Vædringsforslag Nr. 1, jfr. Nr. 2—5).

Da Betegnelsen af den Embedsmand, der skal beklæde Dommer- og Vædrigheds-embedet i de saaledes forenede Jurisdiktioner vilde med Vibehold af de nu brugelige Betegnelsesmaader blive meget lang og lidet haandterlig, er den forkortet saa vidt, at det i Betegnelsen 3 Gange gentommende „Skriver“, der er en helt overflødig og ikke paa langt nær udfyldende Supplerings af Embedsbetegnelsen, er udeladt (Vædringsforslag Nr. 1).

Naar Lovforslaget vil tillægge den Embedsmand, der nu for Tiden er Byfoged i Esbjerg og Herredsfoged i Stads Herred, et personligt Tillæg af 600 Kr., har Udvalget Betænkkelighed ved at gaa ind derpaa, da det vilde være noget hidtil ukendt. Udvalget har derimod ikke noget imod, at Kontorholdsvederlaget, der for hans nuværende Embede ses at være utilstrækkelig, i Anledning af Sammenlægningen sættes noget højere end hans nuværende, ved Lov Nr. 32 af 1898 fastsatte Vædring . . . . 8,000 Kr. med Tillæg af den paa Grund af Fjans Birks Tilkomst foreslaede Forhøjelse (mod hvilken intet er fundet at erindre) . . . . 2,270 —

10,270 Kr., nemlig til 10,500 Kr. (Vædringsforslag Nr. 8).

Inden den ny Ordning er kommen helt i Gang, og det har vist sig, at der ingen Brug er for Birkedommerstedet paa Fjans (navnlig at den lokale Retsfuldmægtig ikke vil have den til Veje), er det vel næppe